

РЕШЕНИЕ

№ 980

гр. София, 09.01.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 65
състав**, в публично заседание на 11.12.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ванина Колева

при участието на секретаря Ирена Йорданова, като разгледа дело номер **10351** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда чл. 211 от Закона за Министерството на вътрешните работи (ЗМВР) във връзка с чл. 145–178 от Административно процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на С. Р. С. от [населено място] срещу Заповед № 313з-2296/24.09.2024 г., издадена от директора на Областна дирекция на Министерство на вътрешните работи-П. (ОД на МВР-П.), с която на основание чл. 204, т.3, чл. 194, ал.2, т.2 и чл. 199, ал. 1, т. 3, предл. първо от ЗМВР на жалбоподателя - началник на сектор „Разследване - Второ РУ-П., РУ-Б. и РУ-Трън" към отдел „Разследване“ при ОДМВР – П. е наложено дисциплинарно наказание „писмено предупреждение“ за срок от три месеца.

В жалбата се твърди, че заповедта е незаконосъобразна, тъй като е издадена при съществени нарушения на административнопроизводствените правила и в противоречие с материалноправните разпоредби – основания за оспорване по чл. 146, т. 3 и 4 от АПК. Конкретно се твърди, че заповедта е издадена извън двумесечния срок по чл. 195, ал. 1, вр. чл. 196 от ЗМВР; производството е проведено при грубо нарушение на чл. 207, ал. 4 и ал. 5 от ЗМВР, тъй като съставът на Д. като служители от същата структура на ОД на МВР-П. са били заинтересовани от изхода на разследването; липсва единство между изложените в заповедта мотиви и посоченото правно основание. Жалбоподателят моли заповедта да бъде отменена. Претендира присъждане на направените по делото разноски, съгласно представен списък по чл. 80 от ГПК.

Ответникът, директорът на ОД на МВР-П., представя административната преписка. В писмо от 02.12.2024г. оспорва жалбата, излага подробни доводи за законосъобразност на заповедта. Моли съда да отхвърли обжалването и да потвърди издадената заповед като правилна и законосъобразна. Претендира юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение.

Административен съд София-град, след като обсъди становищата на страните и доказателствата по делото, направи проверка, на основание чл. 168, ал. 1 от АПК, на законосъобразността на оспорения административен акт и на посочените в жалбата основания, приема за установено следното:

Безспорно е и от представената кадрова справка се установява, че С. Р. С. е държавен служител в МВР от 13.06.2005 г., като към датата на извършване на нарушението е заемал длъжността комисар – началник на сектор „Разследване - Второ РУ - П., РУ - Б. и РУ - Трън" (главен разследващ полицай) към отдел „Разследване“ при ОДМВР - П..

Съгласно кадрова справка с рег. № 313р-10060/31.05.2024г. (л. 52-53 от делото) по време на службата си в МВР С. е награждаван многократно с „Писмена похвала“, като последно е награден през юли 2023 г. По време на службата не са му налагани дисциплинарни наказания.

Като част от административната преписка е представен протокол рег. № 313р-6182 от 28.03.2024 г. (л. 123 и сл.), съгласно който на 19.03.2024 г. С. С. е запознат с МЗ № 8121з-1013/08.08.2017 г. и утвърдените с него Вътрешни правила за документооборота в МВР и последващите допълнения и изменения с МЗ № 8121з-164/23 г. и МЗ № 1276/2023 г. По преписката е приобщена и утвърдената с рег. № 3286р-3404/22.01.2018 г. типова длъжностна характеристика за длъжността началник на сектор „Разследване“ (главен разследващ полицай) към отдел „Разследване“ при ОДМВР (л. 102 и сл. от делото).

От фактическа страна с оглед приетите по делото писмени доказателства се установява, че дисциплинарното производство е започнало по повод на постъпило писмо на Окръжна прокуратура-П. с вх. № 313000-7212/26.04.2024 г. по описа на ОДМВР – П. (л. 178 от делото) и съставена докладна записка рег. № 313р-8876/10.05.2024 г., опис на ОДМВР – П., адресирана до директора на ОД на МВР-П. (л.176-176), съдържаща данни за извършено дисциплинарно нарушение от главен инспектор С. Р. С..

Във визираната докладна записка е отразено, че с постъпилото писмо на Окръжна прокуратура (ОП) – П. е изискана информация относно съдържанието на пратка с № PS2304C03P14N, изпратена от Второ РУ - П.. За изясняване на случая е изготвено писмо рег. № 313р-8313/29.04.2024 г, по описа на ОДМВР - П. (л. 179), относно съдържанието и изпращането на конкретната пратка. Постъпил е отговор с писмо рег. № 3796р-7193/30.04.2024 г. по описа на Второ РУ – П. (л. 180), ведно с копия на документи. От същите се установява, че на 11.07.2022 г. разследващ полицай Б. Б. при ГДНП-МВР е предала с разписка за отговорно пазене на Д. П. В. - младши полицейски инспектор при Второ РУ - П., веществени доказателства по ДП № 32863М-27/2020 г. по описа на ГДНП. описани по следния начин: „1 бр. бял хартиен плик с лепенка № НИКК 2020-03843, пакет № PKG-049184, запечатан с печат „НИКК-107“, съдържащ: един брой газов пистолет „EKOL SA VA Magnum“, 70 броя патрони и 3 гилзи, кал. 9 мм и един брой текстилен кобур, иззети при претърсване и

изземване на 26.11.2017 г. от апартамент в [населено място]. На 15.04.2024 г. с вх. № 3796р-4622/2024 г. във Второ РУ - П. е постъпило постановление от 09.04.2024 г. на прокурор Х. С. от ОП-П. с дадено разпореждане за изпращане в ОП-П. на посочените по - горе вещественни доказателства, оставени на съхранение във Второ РУ-П. (л. 184 и сл. от делото). Посочен в постановлението адресат е началника на отдел „Разследване“ при Второ РУ-П., като изпълнението на разпореждането да бъде извършено посредством възлагането на съответния разследващ орган. В писмото е отразено още, че веществените доказателства са предадени на 17.04.2024 г. от Д. В. - младши полицейски инспектор във Второ РУ-П. на С. С. - началник на сектор „Разследване - Второ РУ-П., РУ-Б. и РУ-Трън“ (л. 183 от делото). Същите са изпратени с подписано от С. писмо рег. № 379600-4813/18.04.2024 г. на ОП – П. (л. 182 от делото). Към материалите по преписката е приложено известие за доставка с № ИД PS 2304 C03K5W E (л. 181 от делото). В заключение, относно съдържанието на пратката в писмото се сочи, че не може да бъде гарантирано какво реално е съдържанието на пратката, тъй като на началника на РУ не са докладвани материали в тази насока, както и, че служебно не е известно назначавана ли е съдебна - балистична експертиза, от която е видно оръжието дали е газово или огнестрелно.

Със Заповед рег. № 313з-1283/21.05.2024 г. (л. 19 от делото), изменена със заповед рег. № 313з-1778/16.07.2024 г. по описа на ОДМВР – П. (л. 22) директорът на ОД на МВР-П. е разпоредил да се извърши проверка за изясняване на постъпилите данни за извършено от С. нарушение. Със същата заповед е определен и състав на комисия, на която е възложена проверката. На 22.05.2024 г. служителят е запознат със заповедта за образувано дисциплинарно производство по чл. 205, ал. 1 от ЗМВР, като е посочил подпомагащ в защитата служител на МВР - И. Й. З.. На 25.07.2024 г. С. е запознат и със заповедта за удължаване на срока на извършваната спрямо него проверка.

Установява се, че в хода на проверката са предприети действия по изясняване на обстоятелствата и събиране на доказателства, касаещи изпращането на конкретните веществените доказателства, включително и проверка относно действащата правна уредба във връзка с изпращането на кореспонденция и пратки с огнестрелни оръжия до органите на съдебната власт. Във връзка с последното е установено, че в Закона за оръжията, боеприпасите, взривните вещества и пиротехническите изделия (ЗОВВВПИ) не се съдържат конкретни разпоредби, регламентиращи изпращането на оръжия, представляващи вещественни доказателства по досъдебни производства. Забрана за поставяне във вътрешни и международни пощенски пратки на оръжие, боеприпаси...или други опасни вещества и предмети се съдържа в чл. 90, ал. 1, т. 2 от Закона за пощенските услуги (ЗПУ), но контролът по отношение наличието на опасни предмети и вещества в пратките изцяло е възложен на лицата, осъществяващи пощенски услуги.

В писмено сведение от 15.07.2024г. (във връзка с връчената му на 11.07.2024г. покана за даване на писмени обяснения рег. № 313р-12901/11.07.2024г., л. 36 от делото) С. С. заявява, че секторът на който е началник е част от структурата на отдел „Разследване“, а не на Второ РУ - П.; твърди, че не съгласува документи до външни за МВР адресати по досъдебни производства, по които не са възложени конкретни действия лично на него или на подчинените му служители, като е цитирал посочено в Раздел II на длъжностната му характеристика задължение „да осъществява координация и взаимодействие с други структури на МВР, органите на съд, прокуратура, следствието, други държавни или общински органи и неправителствени

организации и „Външни взаимоотношения" със същите адресати от Раздел III на същата. Посочил е, че съобразно писмо рег. № 1-48779/ 10.05.2014 г. на директора на ДКИАД - МВР съгласуване от ръководител не е приложимо за документите, които разследващите органи изготвят при разследването по реда и при условията на НПК, включително постановления.

Резултатите от проведеното разследване, както и събраните писмени доказателства и сметените сведения и обяснения, имащи отношение за установяването на обективната истина, във връзка с наличието на извършено дисциплинарно нарушение, са отразени в справка с рег. № 313р-14172/05.08.2024 г. В нея в обобщен вид и в хронологичен ред е изложена събраната в хода на проверката информация (л. 28-34 от делото).

Прието е, че С. е получил от деловодството постановлението от 09.04.2024г. на прокурор С. от ОП – П.; постановлението на ОП - П. е с адресат: Второ РУ - [населено място], отдел Разследване/Началник”; С. е изпълнил разпореждането в постановлението, като е изпратил веществените доказателства по ДП № 32863М-27/2020г., опис ГДИН, с лично изготвено и подписано придружително писмо, изведено с рег. № 379600-4813/18.04.2024г. по описа на Второ РУ-П. (л. 182), без да докладва на началника на Второ РУ - П. или на началника на отдел „Разследване” за него.

Във връзка с тези констатации и предвид, че ОП-П. е орган на съдебната власт и е външен за МВР адресат е обоснован извод, че С. проявил небрежност в служебната дейност, тъй като не се е съобразил с регламентираната във вътрешнонормативните актове йерархия и субординация при кореспонденцията с външни адресати. Конкретно е посочено, че служителят е подписал лично придружителното писмо с рег. № 379600-4813/18.04.2024г. и не е съобразил разпоредбата на чл. 12, ал.1 “Ръководителите на структури по чл. 37 от ЗМВР кореспондират с външни за МВР адресати...Документите се подписват от ръководителя, а при отсъствие - от определения да го замества служител...” на Раздел II Ред за водене на кореспонденцията на утвърдените с МЗ № 8121з-1013/08.08.2017г. Вътрешни правила за организацията и документооборота в МВР, изм. и доп. с МЗ № 8121з-164/03.02.2023 г. и МЗ № 8 121з-1276/16.08.2023 г. Посочено е, че главен инспектор С. не е водил разследване или извършвал действия по разследването във връзка с ДП № 32863М-27/2020г., опис ГДИН, нито са му били възложени такива от началника на РУ или началника на отдел „Разследване“. Поради това не е налице предвиденото в чл. 14 на Вътрешните правила изключение, че „Изходящи документи, адресирани до съдилища, прокуратура, комисии, нотариуси и съдебни изпълнители могат да се подписват от определени от ръководителите на структурите по чл. 37 от ЗМВР длъжностни лица или от упълномощените процесуални представители по конкретни дела”.

С покана рег. № 313р-14180 от 05.08.2024г., връчена на същата дата на жалбоподателя, С. е поканен да се запознае със справка рег. № 313р-14172/05.08.2024г. и материалите по дисциплинарното производство и да даде допълнителни писмени обяснения по отправеното му обвинение в извършване на дисциплинарно нарушение. Такива до 09.00 часа на 06.08.2024г. не са депозирани от същия, за което е съставен протокол (л. 26 от делото).

Като се е позовал на резултатите от проверката, обективирани в Справка рег. № 313р-14172/05.08.2024г. на Д., директорът на ОД на МВР-П. е издал оспорваната заповед № 313з-2296 от 24.09.2024г., на основание чл. 204, т. 3 от ЗМВР, вр. чл. 194,

ал. 2, т. 2 от ЗМВР, вр. с чл. 199. ал. 1. т. 3, предл. първо от ЗМВР, с която на жалбоподателя С. С. е наложено дисциплинарно наказание „писмено предупреждение“ за срок от три месеца.

В хода на съдебното оспорване на заповедта е приложена административната преписка по издаването ѝ, както и писмени доказателства за компетентност на ДНО, чрез депозирано на 28.11.2024 г. писмо (л. 16).

При така установените факти съдът достига до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима като подадена в законоустановения четиринадесетдневен срок по чл.149, ал.1 АПК от лице, адресат на акта, имащо правен интерес от оспорването, срещу подлежащ на обжалване административен акт.

Разгледана по същество същата е основателна.

В настоящото производство съгласно чл. 168, ал. 1, вр. чл. 146 АПК съдът проверява законосъобразността на обжалвания административен акт, като преценява дали е издаден от компетентен орган и при спазване на установената форма, спазени ли са процесуалните и материалноправни разпоредби по издаването му и съобразен ли е с целта на закона.

Съдът намира, че оспорената заповед е издадена от компетентен орган по смисъла на чл. 204, т. 3 от ЗМВР – директора на ОД на МВР-П., в рамките на предоставените му правомощия.

Производството е проведено в рамките на законоустановения срок, съгласно чл.195, ал.1 ЗМВР, предвиждащ, както дисциплинарното наказание да се налага в двумесечен срок от откриване на нарушението, така и да не е по - късно от една година от извършването му. Съгласно разпоредбата на чл. 196, ал. 1 от ЗМВР, дисциплинарното нарушение се смята за открито, когато органът компетентен да наложи дисциплинарното наказание е установил извършеното нарушение и самоличността на извършителя. Съгласно ал. 2 от същата разпоредба, дисциплинарното нарушение е установено, когато материалите по дисциплинарното производство постъпят при компетентния дисциплинарнонаказващ орган. Процесната заповед е издадена на 24.09.2024 г. и е редовно връчена на С. на 25.09.2024 г. Проверката разпоредена по чл. 205, ал.2 от ЗМВР е приключила с изготвянето на писмената справка рег. № 313р-14172/05.08.2024г., като едва след този момент, нарушението се счита за установено по реда на чл. 206 от ЗМВР. От изложеното следва, че в случая е спазен двумесечният срок, започнал да тече от датата на откриване на нарушенията. Едновременно с това е спазен и едногодишният срок, който е започнал да тече от извършване на всяко от нарушенията.

Спазени са изискванията за форма и съдържане на административния акт по чл. 210, ал. 1 от ЗМВР, предвид направеното в същата посочване на извършителя; мястото, времето и обстоятелствата, при които е извършено нарушението; разпоредбите, които са нарушени, доказателствата, въз основа на които то е установено; правното основание и наказанието, което се налага; срокът на наказанието; пред кой орган и в какъв срок може да се обжалва заповедта. В мотивите на заповедта е направено и изрично препращане към справка с рег. № 313р-14172/05.08.2024г.

Въпреки това настоящият съдебен състав намира, че заповедта е незаконосъобразна по следните съображения:

На С. е вменено нарушение на служебната дисциплина по смисъла на чл. 194, ад. 2, т. 2 от ЗМВР: „неизпълнение на служебните задължения“, за това, че същият е изготвил и подписал писмо до Окръжна прокуратура-П. с рег. № 379600-4813/18.04.2024 г. по

описа на Второ РУ-П., без да се съобрази с вменените му в Раздел II на утвърдената типова длъжностна характеристика задължения при осъществяване на дейността си да спазва създадената вътрешноведомствена уредба в МВР, във вр. с чл. 12, ал. 1 от Вътрешните правила за организацията и документооборота в МВР „Ръководителите на структури по чл. 37 от ЗМВР кореспондират с външни за МВР адресати... Документите се подписват от ръководителя, а при отсъствие - от определения да го замества служител..." и във връзка с чл. 199, ал. 1, т. 3, предл. първо от ЗМВР „небрежност в служебната дейност, забавено или лошо изпълнение на заповед", му е наложено дисциплинарно наказание писмено предупреждение“ за срок от три до шест месеца. В случая е извършена неправилна квалификация, тъй като хипотезата на „неизпълнение на служебните задължения“ не е предвидена като материално основание по чл. 199, ал. 1, т. 3, предл. първо от ЗМВР. За нарушение по чл. 194, ал. 2, т. 2 ЗМВР е предвидена императивната норма, а именно чл. 200, ал. 1, т. 11, предл. първо от ЗМВР („неизпълнение на служебни задължения или на заповеди и разпореждания на министъра на вътрешните работи, заместник-министрите и главния секретар на МВР и на преките ръководители“). Съгласно последната се налага дисциплинарно наказание „порицание“, а не „писмено предупреждение“, каквото е наложено с процесната заповед. Неправилната квалификация на дисциплинарното обвинение в случая е съществено нарушение, което пряко засяга правото на защита. В процесната заповед липсва и яснота за действие или бездействие е ангажирана дисциплинарнонаказателната отговорност на С.. Изпълнителното деяние е описано като „изготвил и подписал писмо до адресата ОП-П.“, а същевременно е прието, че не е изпълнил служебните си задължения. В този смисъл, настоящият съдебен състав намира за неясни и противоречиви мотивите на оспорваната заповед, конкретно относно изпълнителното деяние на вмененото на жалбоподателя нарушение, което ограничава правото му да разбере за какво правонарушение е ангажирана отговорността му и да организира защитата си. Съгласно трайната съдебна практика това винаги съставлява съществено нарушение на административнопроизводствените правила и е самостоятелно основание за отмяна на административния акт. На следващо място, съгласно разпоредбата на чл. 206, ал. 1 от ЗМВР, дисциплинарно наказващият орган е длъжен преди налагане на дисциплинарното наказание да изслуша държавния служител или да приеме неговите писмени обяснения. В конкретния случай, от представената административна преписка се установява, че от страна на жалбоподателя е депозирано подробно писмено обяснение вх. № 313р-13112/15.07.2024 г., в което е отговорил и на поставените от Д. въпроси. Изложените в последното възражения и обяснения обаче не са обсъдени в процесната заповед. Допуснато е и още едно съществено нарушение на административнопроизводствените правила. При издаването на оспорената заповед не са спазени изискванията на чл. 206, ал. 2 от ЗМВР, според която при определяне вида и размера на дисциплинарното наказание се вземат предвид тежестта на нарушението и настъпилите от него последици, обстоятелствата, при които е извършено, формата на вината и цялостното поведение на държавния служител по време на службата. В настоящия случай, дисциплинарнонаказващият орган е възприел фактическата установеност, представена от проверяващата комисия, без да направи

собствени изводи. В оспорената заповед липсват конкретни мотиви във връзка с индивидуализацията на наложеното на С. наказание, в т.ч. такива, свързани с тежестта на извършеното нарушение, респективно с тежестта на настъпилите последици, като не е взето предвид и цялостното поведение на служителя по време на служба му. Липсва обсъждане и на конкретните факти, които са мотивирали лицето да извърши фактическите действия, за които по - късно е привлечен към дисциплинарна отговорност. Отделно от това липсват и мотиви относно вида и размера на наложеното на главен инспектор С. С. наказание - "писмено предупреждение" за срок от три месеца. На служителят преди това не са били налагани дисциплинарни наказания, като същият многократно е награждавана. В този смисъл, дисциплинарнонаказващият орган не е посочил с кои точно обстоятелства се е съобразил, за да приеме заключението, че следва да наложи именно второто по тежест дисциплинарно наказание, съгласно разпоредбите на чл.193 ал.1 от ЗМВР, а не по – лекото: „мъмрене“ по реда на чл. 198 от ЗМВР.

С оглед изложеното, съдът намира, че жалбата е основателна, а оспорената заповед № № 313з-2296 от 24.09.2024 г. като незаконосъобразна следва да бъде отменена.

По делото е направено искане за присъждане на съдебни разноски, съгласно списък по чл. 80 от ГПК. Като се съобрази с разпоредбите на чл. 143, ал. 1 АПК, с изхода на спора и представения по делото договор за правна помощ, съдът намира, че следва да присъди в полза на адвокат А. А. от АК - П., възнаграждение за процесуално представителство, осъществено по реда на чл. 38, ал. 1, т. 3 от Закона за Адвокатурата в размер на 750 лева, определен по чл. 8, ал. 2, т. 3 от Наредба № 1 за минималните размери на адвокатските възнаграждения. В полза на жалбоподателя следва да се присъдят доказано направените разноски по списъка, а именно 10 лева за държавна такса.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, 65-и състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Заповед № 313з-2296/24.09.2024 г., издадена от директора на Областна дирекция на Министерство на вътрешните работи-П..

ОСЪЖДА Областна дирекция на Министерство на вътрешните работи-П. да заплати на адвокат А. А. от АК - П. възнаграждение за процесуално представителство, осъществено по реда на чл. 38, ал. 1, т. 3 от Закона за Адвокатурата, в размер на 750 (седемстотин и петдесет) лева.

ОСЪЖДА Областна дирекция на Министерство на вътрешните работи-П. да заплати на С. Р. С., ЕГН [ЕГН], от [населено място], направените по делото разноски в размер на 10 (десет) лева.

Решението е окончателно, на основание чл.211 от Закона за Министерството на вътрешните работи.

СЪДИЯ:

